1 L. 6.

Jacobus Lipſij

Omnen Anagrammaticum

Ex Auguſto Nomine

SACRÆ REGIÆ MAJESTATIS

MAGNÆ BRITANNIÆ

CAROLUS SECUNDUS STOUARTEUS

REX MAGNÆ BRITANNIÆ

CONSTANTINUS REX AUGUSTUS

VIR CÆLO ARDENS AMABERE

33

OXONIÆ.

Typis A. & L. Lichfield Acad. Typogr. MDCLXIII.

Library of Congress

City of Westminster

DA446
.Z9L5
Rare BK
Coll

QUæ CONSTANTINUM quondam dedit ANGLIA magnum,
ANGLIA Te pariter, CAROLE MAGNE, dedit.

EDere ſed Tantum partu quæ neſcijt uno,
Patria Te gemino Terra labore tulit.

PRimus in Auguſtis poſuit Te, CAROLE, cunis,
Alter ad amiſſum Te diadema vocat.

QUod natale Tibi rapuit Fortuna novercans,
Redderet ut VIRTUS, Numine fulta Tibi.

HIc meritò geminatur honor: Teq́ acrius inde
Bis natum populus jure Britanus AMAT.

Carior

CArior ancipiti fatorum ſurgis ab ictu,
Pulchriior excuſa lux Tua nube micat.

ESt tanti, variorum ignem ſubijſſe malorum,
Cum major meriti ſplendet ab igne decor.

ESt tanti, toleraſſe vices, & crimina ſortis,
Crimina cum dignis expiat illa modis.

ASt CÆLO & totum Te debes: quicquid et in Te
Fulget, Tu tribuis, CAROLE, jure Deo.

UNde adeò CÆLI meritò quoq́, flagrat amore
Pectus, & hinc ARDOR Te Pietatis agit

FErre vicem quærens ſuperis. Pietatis Amori
Cætera virtutum nexa corona nitet.

Quæ-

QUæ certant habitare Tuam REX INCLYTE, mentem,
Hoc ſibi de lubrum conſtituêre Deæ

GLoria virtutum comes indivulſa Sequetur,
Teq̃ feret meritis Fama ſonora tubis.

REgnorum florebit honos, reverentia creſcet,
Blandaq̃ palmiferas cinget oliva comas.

AUGUSTUMq̃ Tuæ dicet vox publica gentis,
Et PATRIÆ verum Te canet illa PATREM.

OMnia parnaſſi loquímur. Quæ ſanciat æther,
Teq̃ AUGUSTEA proſperitate beet.

NEc quicquam Fortuna ſibi permiſerit ultra,
Sed doleat, tantum jam licuiſſe ſibi.

In Nuptias auſpicatiſſimas Sereniſſimi Regis

CAROLI II.

Britanniarum *Monarchæ, &*
Illuſtriſſimi Principis

CATHARINÆ

Potentiſſimi Regis Luſitaniæ *Sororis,*

EPITHALAMIVM.

Dicite Io Pæan, & Io bis dicite Pæan
Lætitiæ ſpatium vix breve carmen habet.
Hæc eſt illa dies, & luce beatior illâ,
Quâ Carolo populus nupſit, & ille Deo:
Illa tibi tantùm, Rex, firmat debita, juri
Concedit lux hæc regna aliena tuo.
Inſula nè reliquo diviſa ſit Anglia mundo,
Qui Luſitanis copulet Iſtmus adeſt,
Non aliter Catharina tuæ, Te, nuncia formæ
Rettulit effigies, quám notat umbra diem.
Ipſâ Te venjente deâ, natura recurrit,
Et mutant ſolitas tempora dura vices:
Mitiùs excipiat quò te clementior annus,
Præpropero curſu ver ſimulabit hyems;
Et niſi deferrent tibi nuda cacumina honorem,
Induerent ſylvæ, quas póſuere, comas.
Se tria regna tibi debent, pro Principe quartum
Se debere tibi Wallia tota velit.

Ad

Ad Augustissimos Principes {*Carolum.* / *Catharinam.*

IO jugali fœdere dexteras
Robur Britannûm, Lusiadum decus;
Proles Deorum, cura cœli,
Carolus & *Catharina* jungunt:
Par maximorum nobile Principum,
Par optimorum nobile conjugum
Princeps virilis *Carolùs*que, &
Fœminei *Catharina* sexûs.
Io choreas utraque Gens agat,
Lætâ resultet voce Thalassio,
Et nuptias cœlo inchoatas
Terricolæ celebrare pergant.
Pax Lusitanos fœdere mutuo
Jungat Britannis; ducito conjugem
Londiniùmque Olyssiponem,
Aurifluus Tamisin Tagùsque.

In literas C. R. *quæ* Catharinam Reginam, *æquè ac* Carolum Regem *significent.*

C SÆpe viri venis uxoris nomina fulgent,
Nomine sed *Caroli* (cœlis quod scribitur altis,
Falcatæ Lunæ radiis) *Catharina* relucet.
R Stat pro Regina, quæ stat pro Rege; secunda
Litera sunt unum, sic uno nomine gaudent
Felici, Britonum quo gaudet tota caterva.

Ad

Illuſtriſſimæ ſcil. Reginæ *Bohemiæ*, quæ nuper obiit *Londini* ipſo die Cinerum, *Febr.* 12. 1661.

GRata ades, ô Princeps, & penſas fate **Bohemæ*;
Decedente *amitâ* Regis, *amita* venis.
Ex *cinere* alterius nova nunc Regina reſurgis:
Phœnices nec enim fas ſimul eſſe duas.
Mœſta dies *cinerum* fuit, heu, quando illa receſſit,
At ſtruimus *feſtas*, Te veniente, *pyras*,
Illius exceſſu ingemuit cœlùmque ſolùmque,
Et facies rerum triſtis ubique fuit.
Conſcia terra parens pullo ſqualebat amictu,
Imbribus uſque novis permadefacta genas.
Flatibus horrendùm inſolitis immugiit æther,
Singultùsque dedit ventus, & unda ſuos.
Ingens tempeſtas! bruma undique, & undique nubes,
Et dolor hybernas flebilis auxit aquas.
Omnia manabant lacrymis, luctùque ſonabant:
Tam feralis hyems, illâ abeunte, fuit.
Atque Britannos cum petis, ô Regina, penates,
En fiunt radiis omnia ſuda tuis.
Solvitur acris hyems gratâ vice veris amœni,
Tu cum vere novo primula veris ades.
Ridet ager, vernant campi, tellùsque renidet:
Cant. 2. 11. Cùm Tu, Sponſa, venis, **tranſiit acris hyems*;
Diffugiunt imbres, ponunt ſua murmura venti,
Proveniunt cœlo candidiore dies.
Diffugiunt nubes; lacrymæ, luctùsque recedunt:
Tam placidum ver eſt, Te veniente, tuis.

Sacra-

IN SERENISSIMI REGIS
CAROLI II.
CUM.
CATHARINA,
Illuſtriſſima Principe Luſitaniæ,
nuptias.

SAcra coronantur genialia limina myrto,
Aſtat ad auratas ſedula turba fores.
A thalamis *Carolo* tota eſt Academia, nuptæ
Singula formoſæ Muſa miniſtrat opem.
Carole, quám meritò tibi tota Britannia plaudit,
Currit in-amplexus cùm *Catharina* tuos;
Dives amore venit, Pactoli vecta per undas
Indiam in aurifero geſtat utramque ſinu.
Carolus in Regnis, in Conjuge, Fratre beatus,
Prole ut ſit felix tèrque quatèrque, precor.

ALma dedit *Carolo* fœcundam Gallia matrem,
Uxorem at Portu-Gallia amœna dedit.
In dubio eſt utri plus debeat Anglia genti?
An Matrem, an Sponſam quæ dedit? Eſte Pares.
Debemus *Carolum* tibimet Regina *Maria*.
Huic ſimilem ut parias Tu, *Cathariua*, precor.

CANTABRIGIÆ:

Ex Officina *Joannis Field*, celeberrimæ
Academiæ Typographi.

Anno Dom. 1662.